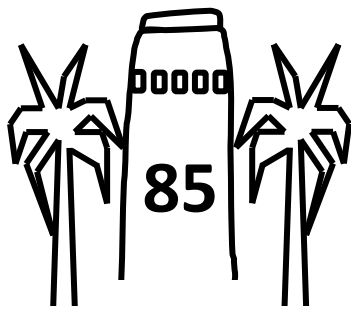

בנין הקהילה

עלון קיבוץ עין דומפרץ 92 שנה להיווסד הקיבוץ

מגילת העליה/ יהושע פורטר ז"ל

ביום זה יונח יסוד לכפר עברי חדש בארץ זו.
חלמנו את חלום הניר הפורח, שדות הדגן והחציר; חלום השמש הלוהטת, הרוח הנושבת מהים,
הזיעה הניגרת מעל פני עובד האדמה; חלום הצעיר העברי, הגאה, שזוף השמש וזקוף הקומה,
העומד איתן על אדמת המולדת וסביבו שדות ירק ודגן.
ביום זה תקום ברית נוספת בין האדם העברי לאדמתו. הברית המתחדשת בין האדם לאדמתו
בתקופה נסערת זו זורעת מסביב אור של גבורה, אך האור הזה מלווה צל של מגדלים, חומות חצץ
וחוטי תיל דוקרני. אבל לא בנו האשם!
על שפת ים התיכון, על גדות נחל נעמן, יקום עוד כפר, עוד ישוב לעם העברי.
עוד הנעמן משתפך על גדותיו ומהווה ביצה ממארת,
עוד ספוג האוויר רעל קדחת,
עוד מלוחה האדמה מסביב ומסרבת לתת יבולה,
עוד דם אחינו מכתים את שחור אספלט הכבישים ואת רגבי הנירים
עוד אדם ועץ נופלים חלל מסביב,
עוד מאדימים פאתי שמים משלהבות אוכלות עמל ועובד,
עוד לווהטת שנאת אדם לאדם-
אך אנו מאמינים,
כי תיובש הביצה ומי הנעמן יהיו לנו לברכה,
כי יתנדף רעל הקדחת וייעלם, ועצים יתנו כאן את צילם,
כי עדרי צאן ובקר ימלאו את השדות והאדמה תיתן יבולה בשפע.
כי כפלדה רצוננו וגדולה אמונתנו.

קבוץ עין דומפרץ

שמונים וחמש שנים

לעליה על הקרקע

2023 - 25/08/1938

כ"ח באב תרצ"ח

אנו מאמינים באדם ובאדמה!

עלון מס 23 (3349), ח' אלול

תשפ"ג, 25 אוגוסט 2023

יום העליה על הקרקע 25/08/1938

ייסוד הקיבוץ בבת גלים 26/01/1930

בשנת 1938, ב-25 לחודש אוגוסט, יצאה, אחרי הכנות רבות, שיירה עמוסה אל השטח שנקרא 'גני עכו', עם מאות מתנדבים מכל הארץ. את היום הזה אנו חוגגים כיום ההולדת/העליה על הקרקע בביצות הנעמן. אגב, שבועיים לפני עלתה שיירה דומה לחניתה, בה השתתפו גם חברי עין המפרץ.

העלון הנוכחי מוקדש ברובו לסיפורי העליה. ליקטנו כאן קטעים מתוך הספר/חוברת שהוציא **מתן** – "עשור ראשון, 1930-1940". זו הזדמנות עבור כולנו לפתוח את החוברת וליהנות מההשקעה של מתן בחקר תולדות ע"ה – עבודת נמלים בה נבר והוציא לאור את מה שטמון במאות תעודות, סיפורים ואנקדוטות, וארגן הכל לפי לוח זמנים מסודר. כך אנו יכולים להתבונן כמו בזכוכית מגדלת באותם ימים מופלאים.

הוספנו גם קטע מדהים של **תמיר פורטר ז"ל**, שנכתב לרגל אחת מחגיגות ימי ההולדת של הקיבוץ, ונתנו לו כותרת חדשה – "**זר לא יבין זאת**". ליום ההולדת קיבלנו גם מתנה יקרה – ציורי הפרסקו המיוחדים, שעברו רסטורציה ומפארים את חדר האוכל שלנו. גיבור סיפור זה הוא **מתי להט**, שידע ויגע לשמר את אוצר האומנות הזה, שבדאי יביא לא מעט אוהבי אומנות להתבונן בציורי קיר ייחודיים אלה.

וההמשך בעלון – הודעות, בקשות וברכות.

יום הולדת 85 שמח לכולנו, שנמשיך לשמר את הבית שלנו

באהבה, ברעות וביחד של כולנו

אנו מאמינים באדם ובאדמה!

מה קורה - (לפי סדר העמודים)

3	הביצה והדקל
4-6	ההכנות לעליה על הקרקע
7	הודעות
8-9	ספירת מלאי/זר לא יבין זאת
9-10	עוד מסיפורי המקום
11	סבבא
12-15	ציורי קיר מרהיבים משנות ה-50
16-17	משולחן משי"א
18	דפיתרבות

לחיילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלווה.
שובו הביתה בשלום.

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

עורק: מוכה אלר, חכרת מערכת: דפי עציוני. פנימי, אין להעתיק או לפרסם ללא אישור מוסדות הקיבוץ.

כתובתנו בדואר האלקטרוני: alon@ein.co.il

יוסף וייץ ראש הקק"ל באותם ימים ומהתומכים הגדולים של עליית עין המפרץ להתיישבות מגדיר את חלוקת שטחי עמק זבולון לשלושה ייעודים – תעשייה, ישוב עירוני וישוב חקלאי. מדבריו אלו ניתן להבין איך הגענו דווקא לכאן.

אחרי משא ומתן רב ודיון ממושך קם סוף-סוף המישור הגדול, הידוע עתה בשם "עמק זבולון", לקניינה של הקרן הקיימת, הוא המישור המשתרע על עשרות אלפי דונם, חבוק בין זרוע הקישון בדרום ובין זרוע הנעמן בצפון, בואכה עכו העיר. תעודתו של המישור לגבי ההתיישבות העתידה נסתמנה מיד: שלישו ליישוב תעשייתי, שלישו ליישוב עירוני ושלישו ליישוב חקלאי. והכיוון הוא מדרום לצפון, כלומר, שהחלק הנועד להתיישבות חקלאית הוא בצפונה של המישור סמוך לעכו, מקום שהאדמה מתרחבת מזרחה, מעבר לנחל הנעמן, ונמצא הנחל חוצה אותה לשני גושים: האחד הוא הגוש המזרחי, שטחו כ- 4,000 דונם, ואדמתו אדמת חמר שחורה וכבדה, והאחד, הוא המערבי, שטחו כ- 8,000 דונם ואדמתו אדמת חול חיוורת קלה (וייץ, מתוך: נוף ואדם).

הביצה והדקל

הכנות לעלייה על הקרקע

העלייה על הקרקע הייתה תלויה באישורים של הגורמים המיישבים השונים בארץ, והקיבוץ היה במתח רב עד שהושגו אישורים אלו זמן קצר בלבד לפני יום העלייה. ההכנות לעלייה החלו לפני שהגיעו האישורים (מתוך הנחה שהם אכן יגיעו לבסוף). נביא קטעים משיחות הקיבוץ שהתקיימו בשלושת השבועות האחרונים שלפני העלייה לרבות תכנון המקום והעברת הצריפים וכל הציוד. את התוכנית התקציבית ואת סידור העבודה ליום זה. ערב העלייה נערך נשף פרידה מחיפה והקריות. נביא תיאור של הנשף ודברי ברכה שנאמרו בו.

בשיחת הקיבוץ ב- 5.8.1938 נמסר כי סוף סוף הוסכם על מקום המחנה והוא "גני עכו – שטח של כ- 400 דונם מערבית לביצות נעמן, המכוסה כולו טיין, אשר הסמן המזרחי שלו הוא הדקל המזדקר בגאווה בשולי הביצה. והסמן המערבי – תעלת הניקוז, שהוחל לחפור אותה חודשים מספר קודם לכן ע"י הקק"ל. באותה שיחה קובעים את יום ה- 25.8 כיום העלייה על הקרקע. נשאו לנו, אפוא, 20 יום להכנות. כן מביאים לפני הקיבוץ תכנית להרכב הפלוגה, צורת המחנה שלפי נסיבות הזמן צריך להיות במתכנת של "חומה ומגדל" והדרך להקמתו.

הפלוגה הראשונה תמנה 35 בחורים ו- 5 בחורות. זה המספר וזה ההרכב הדרושים מטעמי ביטחון ועבודה כאחד. ההצעה הוכנה ע"י ועדת השמירה בתיאום עם כל שאר הגורמים. בתוך הרכב זה חייבים להיות: רופא, חובשת, נהג בעל ניסיון במשורין (משאית שלנו שתא הנהג שלה משורין) ו- 4 מקשרים.

ב- 6.8.38 שיחת קיבוץ נוספת ובסדר יומה הרכב הפלוגה הראשונה ותקציב לעלייה על הקרקע. יש תביעה להוסיף חברות. רבים מציעים עצמם לפלוגה הראשונה. רובם נדחים מטעמי עבודה וצרכי הקיבוץ הנשאר בקריה. הוחלט כי הצעת ועדת השמירה נשארת בעינה ואסור לפגוע במקומות עבודה חיוניים. התקציב המשוער מסתכם ב- 1,200 לא", מזה הקצבת הקק"ל – 600 לא"י והשאר מכספנו שלנו. סעיפי ההוצאה הם: ועדת השמירה (רובים וכו') 320 לא"י; החומה (בגובה 170 ס"מ) – 135; המגדל (בלי חדר למטה) – 32; גדר עם יריעה של תיל דוקרני – 65; מקלחת – 8.5; בית כסא – 4; רשתות נגד יתושים – 6; העברת צריפים – 300; פעולה אנטי מלרית – 200 לא"י.

13.8.38 – אין עדיין רישיון ממשלתי לרובים. שרתוק מאיץ בנו לעלות גם בלי הסכמת השלטונות. לדידו זה מבחן להתנהגותם. ההגנה תגייס בשבילנו 8-10 רובים מחניתה, מרמת יוחנן ומהקריה. 6 רובים יהיו שלנו.

22.8.38 – בשיחה הוחלט על חלוקת התפקידים בפלוגה: אחראי לשמירה – זאב, חצרן – אדק, סדרן עבודה – אליעזר גל, מנהלת המטבח – גוסטה, מנהלת הקומונה – רחל, מוכתר – מונדזין, מזכיר הפלוגה – לוי (ממשיך גם כיו"ר). נבחרת ועדה טכנית, וכן ועדה לקבלת אורחים. בתכנית המזכירות לערוך ערב פרידה חגיגי לחברי הקריה ואנשי חיפה. תהיה גם מסיבה פנימית. קופת חולים מודיעה כי נקבל רופא. החובשת תצטרך להיות חברה שלנו.

ההכנות בשיאן. בראש ובראשונה – האמונים בנשק. כל החברים עוסקים בכך בכל המרחץ. קשריות מתאמנות באיתות בפנסים (מורס) ובהליוגראף. כמה חברות מתאמנות בעזרה ראשונה. נשלמות ההכנות להעברת 12 צריפים. זאב התקין מגררה מיוחדת שאפשר להעביר בה צריף שלם והיא עומדת הכן. על ההכנות שוקדת הוועדה הטכנית ושותפים בהן נגרים, מסגרים ופועלי בניין.

23.8.38 – הכנות כמעט אחרונות - סידור העבודה ליום העלייה על הקרקע.

החומה: מכינים את כל הקרשים, האשנבים, החוטים והמסמרים, וכן שמן ומברשות. הצביעה תהיה במקום. כל חומרי החומה יועברו בשלושה אוטומובילים (אחד מהבית שנים מהעיר). להקמת החומה והמגדל דרושים 20 זוגות טפסנים. תהיינה 25 הובלות חצץ, החצץ 110 מ"מ (בתוך זה חצץ גם למגדל). הכוונה היא שהובלת החומרים תסתיים עד שעה שתיים אחה"צ. למילוי החומה בחצץ

דרושים 30 איש. יעבדו בסלים ובטוריות. החומה, הגדר והעמדות אלו הן העבודות העיקריות, אשר בהן ירוכזו רוב האנשים.

גדר: את השער וכן את הברזל והיתדות מכינים בבית. תהיה דרושה הובלה אחת מהבית. לעבודה באים בחשבון 50 איש, מתוך זה 10 בחורות שלנו. חלק של השטח שבו תעבור הגדר הוא לא ישר וע"כ מיד בבוקר יחרש וייושר ע"י טרקטור. זה ייקח חצי שעה. אחר כך ימשיך הטרקטור לחרוש סביב. מוכנות כבר החביות והעגלות להעברת חוטים ממקום למקום.

העמדות ותעלות החיבור: כאן תהיה חפירה של 160 מ"ע. יעבדו 60 איש. אלה גם יחפרו את הבור לבית השימוש. הטפסנים לאחר שיגמרו את תבניות החומה יעשו גם את תבניות העמדות.

בית השימוש והמקלחת מוכנים. יש רק להעמידם במקום.

המגדל: גם הוא מוכן כולו. יושלם במקום ע"י שני זוגות טפסנים. באים בחשבון טפסנים מהחוץ. את מילוי החצץ בשביל החדר למעלה יעשו האנשים לאחר גמר החומה. את המגדל יעבירו על שלושה זוגות גלגלים של עגלות. היום ינסו בדבר ובמקרה שהניסיון לא יצליח, יחפשו אחר אופן העברה אחר.

העברת הצריפים: יעבדו בזה שמונה אנשים. בעיקר גברים.

סידור העבודה ביום העלייה

החומה: 40 טפסנים. מבין חברינו יעבדו (8): איזיו (אחראי), מרק, מאיר, הסיו כץ, הררי, צבי לבלנג, ארנון, יצחק קייטש.

חצץ: 30 איש. מבין חברינו (4): אידזיו, אלימלך, אליעזר וחיים. היתר מגויסים.

מגדל: 5 אנשים – כולם מגויסים.

הגדר: מבין חברינו יעבדו (17): איסר (אחראי), צבי רייז, נפתלי, פישק, שלמה, יוסיו מירה, פינק (בניכוי שעות העבודה ברפת), שושנה, איטה, רינה, אסתר כהן, בבה, גניה, מרים שומרט, סלה גרינברג, רחל, חנה ק. היתר מבין המגויסים.

עמדות: 60 איש. מבין חברינו (5): ישראל רייך, אברשה כהן, אדק, מונק הולצר, נתן שטרן. היתר מגויסים.

הקמת צריפים במקום: 4 – מבין חברינו יעבדו (2): לויזק, איזק (יסמן את יסודות הצריפים). היתר מגויסים.

העברת הצריפים: 7 אנשים. משלנו (4): שמחה ראוך, ישראל פרוינד (אחראיים), אריה כספי, שמחה בלסבלג (עט הפורד). היתר מגויסים.

שמירה וקשר: 9 חברים שלנו: זאב, יעקב, מיכאל, משה, הסיו באום, בוניו, שיקו ורדי, מונדזיו, שיקו וולינסקי – מלבדם עוד בחורות לאיתות וגפירים מגויסים.

טרקטורים: 3. משלנו: אנקורי, אוז'יק ואחד מגויס.

סידור פרז'קטור, טלפון ודינמו: 4 אנשים. כולם שלנו: פינק, הנק, אוזיו, צימט.

הובלות: 5 משלנו: יוסיו, זיגו, פנחס, איזק, בן ציון (אחראי להספקת החומרים).

מחסן כלים: אחד והוא נתן קרן – ירכז את הכלים, יתקן אותם ויקבל את החומרים.

רפרזנטציה: יהושע, צשקה, לוי.

עגלות: 2. מרדכי ואחד מהנוער.

צילומים: 1 והוא קובה.

גשר מעל התעלה וצורת דרך, בזה יעבוד חלק מעובדי הגדר והעמדות מיד בבוקר.

הספקת מים: לשם זה הוכנו 2 טנקים, כל אחד בעל 2 קובים. הפורד יוביל את המים. העמסת המכונות תעשה ערב יום העלייה.

האחראי לסידור עבודה במקום: יוסף גרינברג. יש לפנות אליו בכל ענייני העבודה.

מלבד כל הנ"ל תסודרנה עוד הבחורות לעבודת מטבח, צביעת החומה וכו'. העובדים בעגפים וכן במאפיה ובבית הילדים יעבדו באופן חלקי בהקמת המחנה. הצורה תקבע ע"י סדור העבודה.

סה"כ יהיו עסוקים בעבודת המחנה 225 איש (המינימום ההכרחי ואם יתווספו אנשים – מה טוב! כלים יהיו בכמות מספקת). שלנו 68 חבר, מלבד הבחורות בעבודות המטבח וכו'. נהיה זקוקים, איפוא, לפחות ב- 150 מגויסים. הרכב המגויסים:

משמר זבולון – 25 איש; עמל – 10; רמת יוחנן – 10; שער העמקים – 10; שמיר – 10; קיבוצי העמק ואחרים – 15; עברון, פלוגת הים, ניר חיים – 20; קבוצת הנער שלנו – 10; הקריה (פלוגות) – 20; הקריה (ארגון) – 15. המספר הזה בוודאי עוד יגדל.

תחבורה: לחומה 3 הובלות, חצץ – 25 הובלות, גדר – 1, גשר – 2, בית כסא מקלחת וחפצים – 1, מטבח – 1, רעפים – 2, חפצים של חברים – 1. יחד 38 הובלות. העברת האנשים תעשה במכונית של "משמר המפרץ", אשר נעמדת לרשותנו וכן בפורד, אשר יעבוד בקו במשך כל היום (בהעברת הצריפים) וגם אוטו המאפיה. הכלים רוכזו, מלבד אלו שלנו, מהקיבוצים השכנים וגם מסולל בונה.

לתשומת לב חברי הפלוגה! עליכם לרכז ולארוז את חפציכם השכם בבוקר בגר' האוטומובילים.

המזכירות מוסרת, שעד כה נשלחו על ידה למעלה מ- 270 הזמנות. בתוך זה גם מכתבים מיוחדים שנשלחו לאילו מהמוסדות המיישבים ואישים. ההעתקים תכנסנה לתיק.

ענין רכוש הנשק עדיין נמצא בטיפול. הכלים יגויסו, כנראה מהעמק והסביבה. אין עוד תשובה ברורה בעניין הרופא לנקודה וכן בעניין ה"כרמל פילם". נקווה ששניהם יסודרו למועד.

לקראת המסיבה ביום הרביעי מתבקשים החברים להושיט את ידם ככל האפשר להכנות השונות וכן לשמירת הסדר במחנה, במוסדות הציבוריים ובשעת המסיבה עצמה. במיוחד מתבקשים החברים לעזור למטפלים בדבר אכסון האורחים.

נשמור על רכושנו! בימים הקרובים נמצא כולנו בוודאי באווירה של קדחתנות. נדע נא גם בזמן הזה לשמור, שלא יאבד ולא יינזק – במידת האפשר – אף דבר מהרכוש.

ולבסוף נזכור נא, שלקראת יום העלייה גדל עוד רכושנו האנושי (מלבד לרמה שהקדימה בהתחשב עם המועד הראשון). להניה וצבי קבלו את איחולינו הלבביים להולדת הבן.

סיפורו של הטרקטור האדום - אינטרנשיונל T.D.9.

הטרקטור היה רכוש ממשלת הבריטי, שהקימה את תחנת הניסיונות החקלאיים בעכו בשנת 1923.

בתחילת 1948 עם פרוץ מלחמת העצמאות, כשהבריטים עדיין בארץ, החליטה קבוצת חברים בראשותו של אריה לוי לצאת למבצע סורי, להשתלט על הטרקטור החדש שעמד בתחנת הניסיונות ולהביאו לקיבוץ.

עם לילה יצאה הקבוצה במשאית, "הסתדרה" עם השומר ולמחרת עמד הטרקטור האדום מוסתר תחת חבילות קש במתבן דיר העגלות.

עם עזיבת הבריטים את הארץ, הוצא הטרקטור ממחבואו, נמסר לאליהו מרכז הפלחה, שהכניס אותו מיד לעבודה בשדות.

שרשראות הטרקטור הוחלפו לשרשראות רחבות במיוחד המותאמות לעבודה בשטחי הביצות הטובעניים אותם הכשיר הקיבוץ לחקלאות.

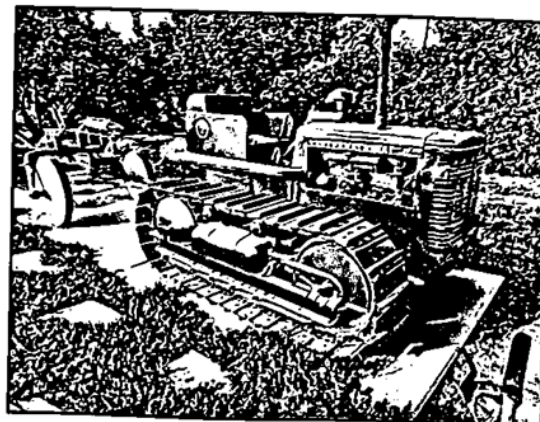
"אני מאמין באדם ובאמה" - ח'ליל סג'ר

קבוץ עז המפרץ

הנגריה

1934 - הקמה בצ"ח ספיס
כמחנה בקיץ חיים
1941 - העברה ורומה ספיס
מחס כ"קודר
1945 - עזרה שיפה שחיבה
שיקס קירח
1947 - ודורה המיה לשדרה
ורניה מבנה אדום
1948 - ורחב המבנה
(משמש כיום לאולם תצוגה)
2020 - בעשר זה המבנה הנגריה
למרכז התשתית

לחברים שלום,

בדיווח שקבלתי מרשות ניקוז ונחלים נמסר כנראה עקב גאות בים אזור שפך נחל נעמן בעכו, הנחל נסתם לחלוטין והציף את אזור האשלים לאורך החוף, בעיה זו הביאה למכת יתושים. נכון לעכשיו המפגע מטופל ע"י עיריית עכו, מקווה שתוך מספר ימים יטופל.

אנו במחלקת הדברה איכות הסביבה מטה אשר נמשך לנטר ולהדביר את זחלי יתושים סביב הישובים, עד אז יש להתמגן בתכשיר דוחה יתושים וכילות.

תודה,

ירמי - מנהל מחלקת הדברה במועצה אזורית מטה אשר

כמעט אחרונה חביבה-

משתחררת מצה"ל אחרי שנתיים + שמונה, ו- אחרי שהייתה גם בשנת שירות בפנימייה!

מרווה רונטל היקרה - מאחלים לך המון הצלחה,

היכן שתהיי ובמה שלא תעשי.

שתמיד תחייכי ותגשימי חלומות!!!

אוהבים - רויטל המקשרת

וכל בית עין המפרץ

נעים זה שמחה
מזל טוב

לדנה ושקד עמית

להולדת הבן

אריק

אח למיקה

מזל טוב לסבים

דלית וישי עמית

מאחלים אושר ונחת

מכל בית עין המפרץ

תזכורת מהדואר:

בשבועות האחרונים הדואר נפתח פעמיים בשבוע
בימי שני וחמישי בשעות 17:00-18:30 לקבלת קהל

חג העליה על הקרקע

זר
לא
יבין
זאת

ספירת מלאי

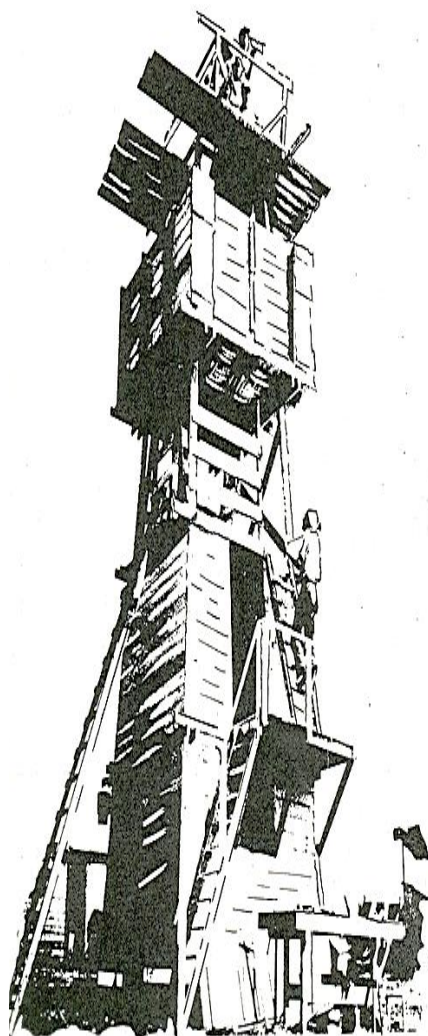
תמיר פורטר ז"ל הקריא במסיבת 56 שנים לעליה על הקרקע

מה כבר אפשר לומר על קיבוץ, שבמשך 56 שנותיו זלל
כחצי מיליון כדורי דג ב-56 סדרי פסח?
תארו לעצמכם – גרעפס קיבוצי גדול מחצי מיליון כדורי
דג... זה לא קיבוץ, זו שואה אקולוגית.

מה כבר אפשר לומר על קיבוץ ששמע שש-עשרה מיליון
פעם את המילה 'לא', בממוצע 'לא' אחד ביום מכל חבר:
"לא רוצה"; "לא עושה"; "לא מסכים"; לא אעבוד"... זה לא
קיבוץ, זה דובון לא-לא.

מה כבר אפשר לומר על קיבוץ שבמשך כ-40 שנותיו כ-
150 מילדיו רקדו ביחד 600 פעם את ריקוד המטפחות?
אפשרות א' – שבגלל זה הוקמה בנהריה התחנה לטיפול
במשפחה.
אפשרות ב' – שבגלל זה יש לילדי עין המפרץ מוטציה בכף
הרגל.
אפשרות ג' – שבגלל אפשרות ב' כולם עושים היום
פילאטיס...

מה כבר אפשר לומר על קיבוץ, שבו כל חבר בממוצע
הטמין משהו לפחות פעם בשבוע במשך 56 שנים, כלומר,
כמיליון שמונה מאות ושמונים אלף הטמנות התבצעו
בקיבוץ הזה.
זה לא קיבוץ, זה אי המטמון.

מה כבר אפשר לומר על קיבוץ שהוקף בצעידה למניעת בריחת סידן כ-36,000 פעם
במרחק כולל של כ-72,000 ק"מ?
אפשרות א' – זה קיבוץ ששומר על הסיד שלו עד שיהפוך למחצבה...
אפשרות ב' – זה לא קיבוץ, זו יריחו המקראית ממודל שלא נופל...
אפשרות ג' – שנובעת מאפשרות ב', שאנחנו בכלל אוטונומיה בתוך מדינת ישראל.

מה כבר אפשר לומר על קיבוץ שבו עדיין שולטת התרבות הפולנית?
א. קודם כל תרבות פולנית אי אפשר לספור כי היא טוטאלית... כמו "חור שחור".
ב. אם היית מספר את זה למישהו – אף אחד לא היה מאמין לך...
ג. גם אם יאמינו לך – ימאנו להשתתף באסוקר.
ד. יגידו לך שזה לא קיבוץ – זו תופעה אנתרופולוגית!

מה כבר אפשר לומר על קיבוץ שיש בו כ-1,000 זוגות אופניים?
זה לא קיבוץ, זה 'טיאנמן סקוור'...

מה כבר אפשר לומר על קיבוץ שבו מובילים במנשקות כ-200 ק"ג מזון בשבוע, שהם כ- (שימו לב!) 480 טון מזון שהובלו במנשקות במשך כ-50 השנים האחרונות (בהנחה שבשש השנים הראשונות לא היה מה להוביל). שינוע של 480 טון מזון מחדר האוכל לחדרים. זה לא קיבוץ, זה אונר"א.

מה כבר אפשר לומר על קיבוץ שבמשך 56 שנותיו התבצעו בו כחצי מיליון הזמנות רכב? זה לא קיבוץ, זה "אוויס".

מה כבר אפשר לומר על קיבוץ שבילה בדיבורים בשיחות קיבוץ 4,000 שעות, שהן 168 ימים, שהם כמעט שישה חודשי דיבור ב-56 שנים? זה לא קיבוץ, זה בלה... בלה...

מה כבר אפשר לומר על קיבוץ שמשתמש במילים כמו: נלשניק, טבורט, קרניז', אנדרוט, שמיכת-קוץ, מנשקה, בולבניק, שוותר, קומונובה, דינה, יונה, גישטל, שטנדר... יש עוד?? זה לא קיבוץ, זו האקדמיה ללשון.

מה כבר אפשר לומר על קיבוץ שב-56 שנותיו צפה בכ-2,500 סרטי קולנוע ועוד ב-3,000 סרטים בערוץ הידיאו, בזמן כולל של כ-458 ימים, שהם כשנה ורבע של צפייה. נו... מה הפלא שאנחנו לא נורמליים???

מה כבר אפשר לומר על קיבוץ שקיים כבר 56 שנה, ושחבריו מגדלים כבר דור רביעי, לומדים באוניברסיטה, נוסעים לחו"ל כמו משוגעים, שוחים בבריכה ובקאנטרי קלאב, עושים שופינג בקריון, מכינים סלט על שיש איטלקי שחור, מבשלים במיקרוגל, שומעים מוסיקה בקומפקט-דיסק, כותבים במחשבים, מטפחים גנים וכרי-דשא, מתחתנים בחתונות הוליוודיות, מתפנקים ליד מזגנים מפוצלים, מקבלים טיפול רפואי של לורדים, לא נוסעים בתחבורה ציבורית, אוכלים פטה-אווז, גבינות צרפתיות, נקניקים מעושנים ופירות אקזוטיים, לובשים 'פולגת', 'קסטרו', 'ליווייס', 'בנטון' ו'סנסן', שותים קפה ב'קפולסקי', גרים בוילות ומקטרים כל היום שרע להם...

יש כנראה רק קיבוץ אחד כזה בכל העולם:

קיבוץ עין המפרץ!

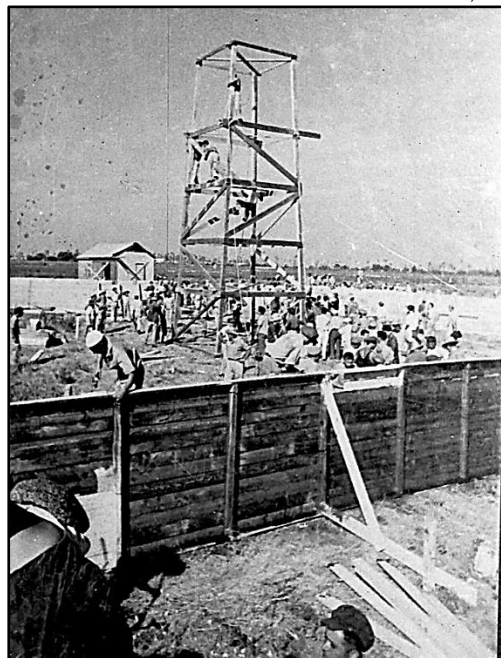
מה היה כאן לפני שהגענו ועלינו על הקרקע - מונדזיו (צבי ספיר) מספר

השם 'מרג' אחמד נור' מוכיח הרבה לגבי עברה הקרוב של כפרת ארץ זו, ושברי החרס והזכוכית ומקורות שונים אחרים מוכיחים שבעבר יותר רחוק לא נגעה יד חקלאי בקרקע זו. אריסיו של אחמד נור היו הראשונים אשר לפני 100 שנה בערך ניסו, לאחר כמה וכמה שנים שחונות, לגזול מאת הביצה חלקה אחת בלבד – זן המכונה בפינו כיום 'המשק הערבי'. מעניין שחלוצי הכיבוש הראשון הזה לא היו ערבים מתושבי הארץ, אלא פרסים שהפכו לחסידי בהללה (אביו של עבס אפנדי), וכך קם האי בתוך ים הביצות – בוסתן אחמד נור, כשמצפנו רומזים לו כותרות העצים של הגנים הפרסיים, סביבו משקשים מי הביצה, ובאווירו

מתעופפות להקות יתושים. ומעל לכל אלה מתנוססים מגדלי עכו הסואנת, הקודחת, שראשית ירידתה מגדולתה חלה דווקא בימים אלה. אריסיו של אחמד נור הקימו משק פרימיטיבי פיאודלי במלוא מובן המילה. הם באו והלכו, כשהקדחת עושה בהם שמות. בשלהי 1923 חכרה את בוסתן אחמד נור קבוצת יהודים מתושבי עכו והחלה בעיבוד אינטנסיבי של השטח. בגלל הקדחת הממארת היו המתיישבים גרים בעכו, והיו יוצאים לעבודה יום-יום. עם תום עונה אחת נאלצו לעזוב את המקום, הביצה יכלה גם להם, והכל חזר לקדמותו. אל הבוסתן חזרו האריסים הערביים. היה זה ספק גן, ספק ביצב, ועדרי תאו בה. היו פה מעט ירקות וגפנים עלובות, תאנים מתנוונות – ושלטון הביצה בכל.

הכנות לעליה על הקרקע - כתבה צשקה ארנון

חברים יקרים, עוד יום אחד לפני העליה. אני רוצה בקווים אחדים לתאר לפניכם את תמונת המחנה, מראה הקיבוץ והמתרחש בו אותן שעות מספר לפני העליה. העבודה בוערת, הומה המסגרייה, מלא הגראז' ובסביבותיו דפיקות פטישים ורעש מכונות. נתן מרכז את הכלים במחסנו, רץ, מסדר, טרוד. חברי הוועדה הטכנית עם סדרן העבודה קובעים סדר עבודה, חלוקת אנשים, אחראים בקבוצות. מיש נכנס לחדר האוכל מציץ לרשימה ומחפש את שמו ומיד מוסר – אני ע.י. החומה, אני בגדר, זה שוב בהעברת צריפים, וכך תשובה רודפת תשובה. תמונה נהדרת היתה אתמול, כאשר נסע צריך בית הילדים דרך המחנה על הגררה המיועדת לתפקיד הזה. פעמיים נתקל הגג בחוטי החשמל, הרימו אותם והמשיכו בדרך. החדר שלם, צבוע, על דלתותיו וחלונותיו. נסע לאט אמנם, אך בביטחון, על פני חולות החצר שלנו בלוויית חברים רבים עם ילדיהם. הצטערנו על שכרמל פילם לא הספיק לצלם את התמונה הזאת. הכל כמעט מוכן, עוד הולוס גומר את העניינים האחרונים בתל אביב: נשק, פילם, רופא. בקשר עם הרופא היו קשיים רבים עד הרגע האחרון, ורק כרגע נודע לנו כי פולה הצליחה לסדר את הדבר ע"י קו"ח. בחניתה העבודה נגמרה. כל החבריה חזרו וגויסו בעבודות ההעברה. מעריכים כי ליום העליה כמו גם למסיבה בערב יגיעו המונים, אולי עד אלף איש. הקריה כולה, מגויסים מהקיבוצים, פלוגות 'הפועל', סתם אנשים, מכרים, מחוסרי עבודה.

אתמול בשיחה משותפת אחרונה (עד לזו הקרובה בגני עכו) סיימנו את הדברים. בחרנו לתפקידים בפלוגה: מוכתר – מונדזיו; אחראי לסידור עבודה – אליעזר; אחראי לענייני חצר – אדק. ויכוח היה קצר, 'שעת חרום' דורשת משמעת (אולי גם בזכות שעת חרום זו נצליח לגמור בסדר ובמהירות את כל חלוקת התפקידים בקיבוץ בכלל). ועדת החצר סידרה את הדירות של חברים הנשארים כאן, קבלה לעזרה ועדות משנה: לקישוט ולאכסון. נגמר משלוח ההזמנות, עבודה רבה ולא קלה, הכרח לשמר, כי לא יישכח אף אחד מאלה בהם אנו קשורים. נקווה כי גם כאן זה יהיה בסדר.

נדמה לי כי כל יתר הפרטים הקשורים בעליה תמצאו ב'ידיעות' אחרונות שהנני מצרפת. רבה שמחת כולנו וברכת הקיבוץ שלוחה לכם – כל אלה שלא ניתן לכם בתקופה מכרעת זו להיות בינינו.

ב"סבבא" כבר מתכוונים לאחר הפגרה...

סיור בשעב

לפעמים אנחנו חולפים ליד שלטים של יישובים שלא אומרים לנו הרבה. כזה גם הכפר שעל שעל הכביש בדרך לגוש שגב. כנראה שרובנו לא ביקרנו בשעב, ויש כמה סיבות תיירותיות טובות לבקר בכפר – שלושה אתרים ושלושה מפגשים מרתקים:

1. **"המוזיאון האקולוגי"** – עשרות פסלי מתכת גדולים, רבי הבעה ודמיון, שכולם עשויים מחלקי מתכת שאסף האומן **וואסים בוקאעי** במוסכים ובמזבלות.
2. **"בית המושרוניה"** – ביתה המרהיב של האומנית **ח'תאם היבי**, בו היא מציגה את ציוריה שרבים מהם עוסקים באשה הערבית.
3. **המוזיאון לאורשת הערבית כאן "זמאן"** – מפגש עם **עיסא חג'ג'**, מורה ואיש חינוך בעברו, שאסף במשך עשרות שנים פריטים וחפצים מהמורשת החקלאית הערבית של הגליל.

פרטים נוספים והרשמה בקרוב על לוח המודעות שיותקן מול תיבות הדואר באגף שמאל.
יציאה בשעה 08:00, חזרה משוערת ב-14:00.

בברכה,

מיכאל וצוות הסיורים.

יחסי מלחמה יחסי מלחמה יחסי מלחמה יחסי מלחמה

תגובה לכתבה של ג'וני / אדריאן

קראתי את הרשימה של ג'וני על ספסלים בקבוץ, אני מבקשת להצטרף. אני אוספת חברים מבוגרים מכל רחבי הקבוץ, אין להם מקום לשבת להמתין, לפעמים זה פשוט מדכא לראות.

הגיע הזמן ללכת לקראת, "אל תשליכני לעת זקנה" מתאים ביותר. מבקשת מחברים נוספים להצטרף ליוזמה.

לשני טובול

איתך באבלך עם לכתה של אמך לעולמה

ענת ארגוב ז"ל

שלא תדעי עוד צער

מכל בית עין המפרץ

ציורי קיר מרהיבים משנות ה-50 ניצלו

מהרס, ועתה שבו למקומם המקורי

ציורי קיר בני עשרות שנים, שצויירו בשנות ה-50 בקיבוץ עין המפרץ, עמדו בפני סכנת כיליון לאחר שהוחלט להרוס את קיר וחדר האוכל שעליו נתלו בשנות ה-80. מתי להט, בן הקיבוץ, הצליח להצילים, ואחרי שנים במחסן הם שומרו עתה ונתלו מחדש. מאת אלי אשגנזי, פורסם באתר "וואלה".

40 שנה אחרי שהוסרו מליבו של קיבוץ עין המפרץ, "עובד האדמה", "רועה הצאן" וחבריהם, הם שבו בשבוע שעבר למקומם המרכזי ביישוב. בזכות חובב אמנות ניצלו יצירות האמנות החשובות, ואחרי שנים ארוכות ששכבו במחסן הן שבו כעת לרשות הרבים.

בראשית דרכן זכו היצירות ויוצריהן להתעניינות גדולה; ב-1954 שבו מפריז שני האמנים שרגא ווייל ושמואל (שמוליק) כ"ץ. השניים נשלחו על ידי תנועת הקיבוץ הארצי ללימודים בטובי מוסדות החינוך לאמנות. כעת הגיע זמנם לממש את התקוות שתלו בהם, אחרי שנבחרו לצייר ביחד ציור

קיר בחדר האוכל החדש שנבנה בקיבוץ עין המפרץ שמדרום לעכו.

גרעין הקיבוץ נוסד ב-1930, ושימונה שנים אחר כך עלו על הקרקע כישוב "חומה ומגדל". אחרי שנים קשות של קשיי פרנסה וביטחון יכלו חברי הקיבוץ להרגיש סוף סוף שנאחזו בקרקע בביטחון. היצירה שפיארה את קיר מבנה הציבור החשוב ביותר בקיבוץ תיארה שבע סצינות המציגות את עיסוקיהם של החלוצות והחלוצים, ברוח התקופה שלאחר קום המדינה ובהשראת הריאליזם הסוציאליסטי: עובד האדמה, רועה הצאן, הדיג, קוטפת הרימונים, הזוג הרוקד, החלילן והמתופפת. ווייל וכ"ץ ציירו בשיטת הפרסקו, שאת המיומנות לה רכשו בפריז. אמנים רבים מהתנועה הגיעו לחזות בשניים על גבי הפיגומים, מציירים במהירות בטרם יתייבש הטיח.

עיתונאי שביקר כעבור שנה בעין המפרץ, לקראת חג 25 שנים לקיבוץ, כתב כי "כשיתאספו חברי קיבוץ עין המפרץ בחדר האוכל הגדול והמרווח, העטור ציורי פרסקו בשלל צבעים של שרגא ווייל ושמואל כ"ץ, יעלו מתוכו הדים של עבר רחוק ומרתק, זיכרונות מן הימים שלפני חצי יובל שנה, עשרים שנה, וחמש עשרה".

ווייל וכ"ץ הפכו לאמנים מוכרים; כ"ץ זכור לציבור הרחב כמי שאייר את הספר "דירה להשכיר" שכתבה לאה גולדברג, ואילו וייל יצר את שערי הכנסת במשכן הכנסת החדש בגבעת רם בירושלים. אבל משום מה ההתלהבות סביב יצירת הקיר שלהם פחתה, וכבר בשנות ה-60 היא הוסתרה על ידי לוחות דקורטיביים. בראשית שנות ה-80, בזמן שיפוץ חדר האוכל, החליטו בעלי תפקידים בעין המפרץ באותם ימים כי עבר זמנם של הציורים, וכי יש להרוס את הקיר כולו. לא כל חברי הקיבוץ ידעו על ההחלטה, ונחשפו לה רק לאחר שהחלו בעבודות ושניים מהציורים - הדיג וקוטפת הרימונים - כבר נהרסו כליל.

"הגעתי יום אחד לארוחת הצהריים וראיתי פועלים הורסים את הקיר. מיד רצתי לרכז הבנייה והסברתי שציורי הקיר הם נכס היסטורי ושחייבים לשמר אותם. לקחתי מהארון את הסדינים שלי, הדבקתי אותם על הציורים כדי להגן עליהם, ובעזרת מסור דיסק התחלתי לחתוך בזהירות מסביבם. העברתי כל ציור בחתיכות קטנות אליי לדירה, הנחתי את החתיכות על הרצפה עם הפנים כלפי מטה, ואחרי שכל החלקים היו במקומם - בניתי מסביבם מסגרת ויצקתי בטון".

מתי להט, בן הדור השני בקיבוץ, צייר ומורה לאמנות, לא השלים עם הפגיעה בנכס ההיסטורי-אמנותי והצליח למנוע את הרס שאר הציורים. "הגעתי יום אחד לארוחת הצהריים וראיתי פועלים הורסים את הקיר. מיד רצתי לרכז הבנייה והסברתי שציורי הקיר הם נכס היסטורי ושחייבים לשמר אותם", סיפר להט. לדבריו, "הקיבוץ הסכים לעצור את העבודות, אבל רק לשבועיים, כי היו חייבים להמשיך בשיפוץ חדר האוכל. אמרו לי שאם אני רוצה להציל את הציורים, אני צריך לעשות זאת בעצמי. נסעתי למוזיאון ישראל ודיברתי עם הרסטורטור הראשי שלהם. הוא אמר שניתן להציל את הציורים, אבל לא בשבועיים כי זה תהליך ארוך שדורש גיוס

כספים. מאחר שלא היה זמן, נאלצתי לעשות הכל לבד. לקחתי מהארון את הסדינים שלי, הדבקתי אותם על הציורים כדי להגן עליהם, ובעזרת מסור דיסק התחלתי לחתוך בזהירות מסביבם. העברתי כל ציור בחתיכות קטנות אליי לדירה, הנחתי את החתיכות על הרצפה עם הפנים כלפי מטה, ואחרי שכל החלקים היו במקומם - בניתי מסביבם מסגרת ויצקתי בטון. כך הם החזיקו כיחידה אחת".

העניין בציורים חזר

בעקבות הצלת הציורים התחדש העניין בהם, ולאורך השנים הם הוצבו ביחד ובנפרד במספר חללים בעין המפרץ, ואף הוצגו בתערוכות במשכן לאמנויות בעין חרוד ובמוזיאון בת ים. בשנים האחרונות היו תלויים כל חמשת הציורים על קירות מבנה המאחסן פריטים רבים נוספים מזיכרוננו המשותף של קיבוץ עין המפרץ, בניהולו של בן הקיבוץ **יגאל דפני**. לאחרונה החליטה ועדת ההיגוי של מפעל סקר אמנות הקיר לשמר את הציורים, לאור חשיבותם האומנותית. מפעל סקר אמנות הקיר בישראל החל לפני 11 שנים. מדובר במיזם "ציוני דרך" של משרד מורשת וירושלים, בשיתוף המועצה לשימור אתרי מורשת. את הסקר עורך "יד בן צבי", ומטרתו לחשוף, לתעד, לשמר ולהציג את יצירות אמנות הקיר, המתנוססות מאז המאה ה-19 ועד ימינו על קירות מבני ציבור ובבתים פרטיים ברחבי הארץ. ב"יד בן צבי" הגדירו את מטרת הסקר כ"קיבוץ וארגון שפע יצירות הקיר המצויות כיום בישראל (שחלקן על סף הרס ושכחה) תחת קורת גג אחת, במאגר מידע ראשוני. מסד הנתונים שנאסף מאפשר לגבש הצעות לתוכנית ארוכת טווח לתיעוד, לקטלוג ולשימור אמנות זאת, שהיא ביטוי חזותי ותרבותי משמעותי במורשת ההיסטורית של מדינת ישראל". הפריטים שתועדו הוכנסו למאגר מידע מייצג, מתוך אלפי יצירות קיר שנוצרו ברחבי הארץ בסגנונות שונים ובמספר טכניקות - ציור, פסיפס, תבליט ועוד.

לדברי הד"ר נירית שלו-כליפא, המנהלת את המיזם מטעם "יד בן-צבי", "יצירות הקיר זוכות לחשיבות הגבוהה ביותר בשימור אתרים. אותן יצירות הן הביטוי הגבוה ביותר שביטא תפיסות חברתיות-אידיאולוגיות, לכן הרבה מיצירות הקיר נוצרו אז בקיבוצים, במרכזי ערים, במוסדות תרבות, שלטון וכלכלה". לדבריה "אמנות הקיר היא ביטוי החזון הציוני-חלוצי והתממשות שלו".

ההחלטה לשמר את ציורי עין המפרץ התקבלה בהתלהבות על ידי אנשי הקיבוץ, שהקצו סדנה מיוחדת לעבודות השימור, אירחו את המשמרים וסייעו בשינוע היצירות, שכל אחת שוקלת כ-130 ק"ג. עבודות השימור עצמן כללו, בין השאר: ניקוי, מילוי סדקים ואזורים מתפוררים, ריטוש, השלמות צבע, ייצוב ועוד.

בשבוע שעבר ניתלו היצירות מחדש בחדר האוכל של עין המפרץ, וכעת שוב יכול הציבור כולו ליהנות מהעבודות ההיסטוריות.

"ציורי הקיר - אשר צוירו בידי מיטב האמנים הארצישראליים - פותחים חלון מיוחד במינו לעולם שלם של אורחות חיים ואידיאולוגיות מגוונות, רובן של התנועות הציוניות", הסביר עמרי שלמון, מנכ"ל המועצה לשימור אתרים. לדבריו, "באמצעות יצירות ייחודיות אלו, מומחש באופן מובהק פרק משמעותי בתולדות ההתיישבות, שעיקרו חלוצים וחלוצות, גיבושם של רעיונות לישראלי החדש שצמח כאן. רבים מציורי הקיר נמצאים במבנים היסטוריים לשימור, וכך נוצר מכלול שלם של הסיפור הארצישראלי. לכן, היוזמה המשותפת לשימור הציורים היא בעלת חשיבות רבה, ותוצאותיה מעניקות סיפוק לגורמים המקצועיים ולציבור הרחב כאחד. אני מודה למשרד המורשת וליד יצחק בן צבי על שיתוף הפעולה המבורך בנושא חשוב זה".

מיכאל כהן, מנהל הפרויקט מטעם המועצה לשימור אתרים: "שימור היצירות מדגים בצורה נפלאה את ערכי השימור, ואת החובה של החברה להעביר את המורשת המוחשית לדורות הבאים. המורשת התרבותית היא יצירה ייחודית וחד פעמית, שלא ניתן לברוא אותה מחדש. אלמלא הציל אותם מהרס 'משוגע לדבר ואיש תרבות', לא היינו נהנים היום מיופיו ומהערכים שהם ייצגו: חלוציות, שיתופיות, חברה, חינוך ואמנות. גם אם לרגע הייתה בעבר מחשבה שזמנם עבר, הרי היום אנחנו עדים לנצחיותם של ערכים אלה. הפרויקט מציב דגל לרגליו לשמר את היצירות על פי כלל האתיקה של השימור המקובלים בעולם, ואת ביצוע העבודות רק בידם/ן האמונות של משמרות ומשמרים מומחים בתחומם".

שרגא וייל (1918-2009) – צייר, מאייר ופסל – נולד בסלובקיה, התחנך בתנועת השומר הצעיר ולמד באקדמיה לאמנות בפראג עד פרוץ מלחמת העולם השנייה. בזמן המלחמה, פעל במסגרת המחתרת ההונגרית בזיוף תעודות, נתפס ונכלא בכלא ההונגרי יחד עם אשתו, שרה. בסיום המלחמה עבד באיור ובגרפיקה במרכז התנועות החלוציות עד ההחלטה שקיבלו הוא ורעייתו לעלות לארץ ישראל. בדרכם, נעצרו בני הזוג וייל בקפריסין, אולם ב-1947 הצליחו לעלות ארצה והצטרפו לקבוץ העוגן. וייל עבד כמעצב וכמאייר ב"ספריית הפועלים" וכן ביצע פרויקטים ארכיטקטוניים רבים, כולל דלתות הכניסה למשכן הכנסת ודלת בית הנשיא.

שמואל כץ (1926-2010) – צייר, מאייר וקריקטוריסט – נולד בווינה להורים ממוצא הונגרי, ולאחר סיפוח אוסטריה על ידי גרמניה הנאצית עבר עם משפחתו לבודפשט. לאחר כניסת הגרמנים להונגריה נתפס ונלקח לגטו מישקולץ, אך הצליח לברוח חזרה לבודפשט. הוא הצטרף לתנועת השומר הצעיר, שם הכיר את שרגא וייל. ב-1946 ניסה להעפיל ארצה על האנייה 'כנסת ישראל', ולאחר שזו נתפסה בידי הבריטים שהה במחנה מעצר בקפריסין והיה ממארגני התערוכה "אמני מחנות הגירוש". ב-1947 עלה ארצה, הצטרף להכשרה בקיבוץ אילון ושנה מאוחר יותר הקים עם חבריו את קיבוץ געתון, שבו היה חבר עד פטירתו. כץ התפרסם בזכות יצירותיו שתיעדו את תקופת ההעפלה והשהייה במחנות המעצר בקפריסין, ובעיקר בזכות איוריו לספר הילדים הנודע "דירה להשכיר".

המידע על האומנים מתוך כתבה באתר "חי פה".

האמנים שרגא וייל ושמואל כץ עובדים על ציורי הקיר בשנת 1954 (צילום: באדיבות ארכיון יד יערי)

קבוץ עין המפרץ

הגדרת תפקיד מנהל.ת תפעול קהילה

יעדי התפקיד:

1. תקציבי הקהילה ומקורותיה מנוהלים בצורה מיטבית, תוך שמירה על גבולות התקציב.
2. אחריות על ענפי הקהילה ומתן שירות מיטבי לחברים.
3. שותפות בעיצוב המדיניות בתחומי ניהול חיי הקהילה. הובלת תהליכים ארגוניים, כלכליים ועסקיים, שמטרתם הגדלת הכנסות הקהילה וחוסנה הכלכלי.

משימות ותחומי אחריות:

1. ניהול ואחריות על ענפי הקהילה: בניית תוכנית עבודה שנתית עם מנהלי הענפים, אחריות להדרכת מנהלי הענפים ובקרה על פעילותם, מתן מענה לחברים בנושא תפקוד ענפי השירות של הקהילה.
2. ניהול תקציב הקהילה: אחריות על בניית תקציב שנתי לענפי הקהילה כולל תוכנית השקעות, בקרה שוטפת על התקציב וקידום התייעלות בתוך הענפים, העברת דו"חות רבעוניים של ענפי הקהילה להנהלת הקהילה.
3. שמירה על קשר עם גופים חיצוניים לעין המפרץ כגון המועצה האזורית: איתור וניצול מיטבי של משאבים (תב"ר, מענקים וכו'), קיבוצים בסביבה והתק"צ בכלל.

גופים בהם שותפה:

1. עבודה בשיתוף פעולה עם מנהל הקהילה, חבר בצוות ניהול ובהנהלת הקהילה.
2. חבר.ה בהנהלות ענפי הקהילה.
3. משתתפת.ת בפורומים רלוונטיים במועצה האזורית ובתק"צ.

כישורים ודרישות תפקיד:

- יחסי אנוש טובים מאוד
- ניסיון בניהול תקציב
- יכולת ראיה מערכתית
- גמישות ויצירתיות
- תודעת שירות גבוהה
- דיסקרטיות ואמינות
- יכולת סדר וארגון

ניסיון:

- תואר במקצועות הכלכלה או ניסיון קודם בניהול קהילה בקיבוץ
 - היכרות עם תפקידים דומים בקיבוצים- יתרון
- כפיפות ארגונית:** מנהל הקהילה
היקף משרה: 100%
אורך קדנציה: 4 שנים
גוף בוחר: אסיפת קיבוץ

הגדרת תפקיד רכז/ת תרבות עין המפרץ

יעדי התפקיד: קיום חיי תרבות קהילתית בעין המפרץ, תוך שימור מסורת החגים הקיבוצית ומסורות מקומיות, לצד פיתוח תרבות הפנאי.

משימות ותחומי אחריות:

1. הכנת תכנית שנתית לאירועי התרבות בקיבוץ ואחריות לביצועה.
2. התאמת פעילויות שונות לרבדי האוכלוסייה הרב-גילאית.
3. קיום, שימור וחידוש חגי ישראל וחג הקיבוץ.
4. הפקה וארגון פעילויות משלימות (טיולים, הרצאות וכו').
5. אחריות להפקת לקחים ותייעוד האירועים.
6. ניהול, מעקב ובקרה שוטפת אחר תקציב התרבות.

7. יצירת שיתופי פעולה עם גורמים פנימיים בקיבוץ כגון: ענף המזון, חינוך, בריאות, סבבא ועוד.
8. קשר עם מוסדות וגורמי חוץ - מועצה אזורית, התנועה הקיבוצית וכו'.
9. אחריות מלאה על מחסני התרבות ותקניות הציוד.
10. אחריות על ההגברה.
11. הפצת מידע ופרסום קבוע של אירועי התרבות בקיבוץ.

כישורים ודרישות תפקיד:	
1. יכולת הובלה, ניהול והנעת צוות.	6. ראייה מערכתית והכרות עם העשייה והמסורת בעין המפרץ - יתרון.
2. חשיבה יצירתית ומעוף.	7. ניסיון בניהול והפקת אירועים – יתרון
3. יכולת עבודה בתנאי לחץ ומוכנות לעבודה בשעות לא שגרתיות.	כפיפות ארגונית: מנהלת תקציבי קהילה
4. כושר ארגון וניהול.	היקף משרה: 60% (המלצה לשינוי- 100%
5. תודעת שרות ותקשורת בין אישית טובה.	משרה עם שני אנשים)
	אורך קדנציה: 4 שנים
	דרך הבחירה: אסיפת קיבוץ

דרוש/ה מנהל/ת אגף תשתיות עין האפרץ

יעדים:

1. אחריות לניהול כולל של מערך תשתיות עין המפרץ.
2. בניית מערך תשתיות שייתן מענה הולם לצרכי הקיבוץ – קהילה ועסקים.
3. שיפור השירות לחבר תוך שמירה על רמת מחירים הוגנת.

תחומי אחריות:

1. ניהול עסקי ומקצועי של מערך התשתיות ע"פ מבנה ארגוני מוגדר.
2. תחום התשתיות כולל: מים, ביוב, מערך טיפול בשפכים, אספקת חשמל, בינוי, השכרות עסקיות, תקשורת קווית ואינטרנט.
3. מנהל מחלק החשמל ההיסטורי.
4. אחריות ניהולית על כלל המנהלים באגף.
5. ריכוז הידע וכתובת מקצועית בתחום התשתיות אל מול צרכני הקיבוץ – חברים, הנהלה כלכלית והנהלת קהילה.

משימות:

1. תכנון תקציב האגף תוך הפקת דוחות ניהוליים שוטפים בתחום התשתיות.
2. ניהול רכש אגפי – כולל ניהול משא ומתן עם קבלנים וגורמי חוץ.
3. פיקוח על השימוש בקבלנים ונותני שירות.
4. אחריות על מערך החיוב והגבייה מלקוחות.
5. השתתפות בישיבות רלוונטיות לאגף תשתיות - בתוך ומחוץ לקיבוץ.

כישורים ודרישות תפקיד:

1. השכלה:	– תואר ראשון בכלכלה/ניהול – חובה.
2. ניסיון:	– הכשרה ו/או ניסיון בתחום הבינוי – יתרון
3. תפקידי ניהול משמעותיים – ארגון של לפחות 5-10 עובדים ובעל היקף כספי משמעותי - חובה.	
4. ניהול פרויקטים בתחום הבנייה – יתרון.	
5. היכרות עם ענפי קיבוץ בתחום התשתיות – יתרון	

כפיפות ארגונית: מנהל עסקי; **היקף משרה:** 100%; **אופן הבחירה:** צוות איתור מצומצם, המועמד/ים האחרונים ידרשו לגשת לאבחון דידקטי, אישור בהנהלה כלכלית.

דפתרבות

מוצ"ש 26.8.23 בשעה 21:00: פרידה מצפריר פלג בתפקידו כיו"ר ועדת צעירים ★ מפגש צעירים פתוח עם תמיר וניצן מנהלי הקהילה ★ סדנת אלכוהול מעולה האירוע יתקיים בעגלת קפה של נועם ולי יגיע זיו מנור למופע סטנד-אפ בשילוב סדנת קוקטיילים. הרשמה במקומי

יום רביעי 30.8.23 – סוגרים את הקיץ על הדשא ליד הבריכה בקיבוץ כפר מסריק, עם:

להקת התפוזים

מופע קלאסיקות רוק ישראלי לכל המשפחה!
פתיחת שערים ב-18:45 עם דוכני מזון ופעילות ג'אגלינג, המופע מתחיל ב-19:30.
עלות כניסה: 25 ₪, רכישה בלינק במקומי. לא תתאפשר כניסה לבריכה

הקיאקים חוזרים! רשמו את התאריך - יום שישי 1.9

נבלה בכפר הנופש מעיין ואת הקיאקים נעשה השנה במסלול של החצבני בקיאקי הגושרים. הגעה למסלול קיאקים עד 15:30 בלבד, לא תתאפשר עליה לאחר מכן (אחרי שלוקחים כרטיס יש נסיעה בתחבורה של הקיאקים לנקודת ההתחלה - נקודת הסיום צמודה לכפר הנופש מעיין, שם אנחנו יושבים). אוטובוס אחד יצא ביום שישי 1.9 בשעה 13:30 מהחניה ליד המגרש.

לוח:	מחירים:
• 15:00-15:30 הגעה לכפר הנופש מעיין, אפשר לשים את הציוד ולהתמקם.	• עד גיל 2 ללא עלות.
• הולכים 2 דקות ברגל לקיאקי הגושרים (בלי ציוד, רק עם בגד ים)	• גיל 3-4 55 ₪ (ללא שיט בקיאקים)
• 16:30-19:30 פעילות של חברת קוביות.	• גיל 5 ומעלה 110 ₪ (כולל שיט בקיאקים)
• 18:30 קבלת שבת	• מבוגרים ללא קיאקים 70 ₪
• 18:45 ארוחת ערב	• אורחים 120 ₪
	• ניתן לעלות על קיאק מגיל 5

הרשמה בלינק שנשלח במקומי

מוזמנים להרצאתו של "מר הספורט" אורי אפק

ביום שישי 8.9.23 בשעה 10:30 במועדון, הרשמה במקומי

14.9 הרמת כוסית לראש השנה בבריכה

29.9 ערב חג סוכות - הפקה מקומית לחג הקיבוץ, חוגים 85